EVROPSKI PARLAMENT

ODBOR ZA DRŽAVLJANSKE SVOBOŠČINE, PRAVOSODJE IN NOTRANJE ZADEVE

v sodelovanju z

ODBOROM ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE,
ODBOROM ZA PRAVICE ŽENSK IN POLITIKO ENAKIH MOŽNOSTI,
ODBOROM ZA USTAVNE ZADEVE,
ODBOROM ZA ZUNANJE ZADEVE,
PODODBOROM ZA ČLOVEKOVE PRAVICE

in soudeležbo poslancev nacionalnih parlamentov

v ponedeljek 25. aprila 2005 od 15.00 do 18.30
in torek 26. aprila 2005 od 9.00 do 12.30
Rue Wiertz 60, Bruselj
Stavba Paul-Henri Spaak, sejna soba PHS 3C50

Osnutek programa

Javni seminar

Spodbujanje politike EU glede temeljnih pravic: od besed k dejanjem oziroma uresničevanje pravic v praksi

I. Cilj

Cilj seminarja je zasnovan na dveh poročilih, ki jih trenutno obravnava Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, in sicer poročilu ge. Kinge Gál o "spodbujanju in varstvu temeljnih pravic", ki obravnava vlogo nacionalnih in evropskih institucij, vključno z Agencijo za temeljne pravice", in poročilu g. Clauda Moraesa o "zaščiti manjšin in protidiskriminativni politiki v razširjeni Evropi". Namen seminarja je ponuditi pregled sedanjih evropskih in nacionalnih politik ter praks glede temeljnih pravic, boja proti diskriminaciji ter vprašanj manjšin in razpravljati o nadaljnjem razvoju na teh področjih. Seminar je le izhodišče za dodatne razprave o zgoraj omenjenih področjih.[1]

[1] Ker je čas za predstavitev omejen na 10 minut, prosimo govornike, ki bi radi pripravili daljše besedilo, naj dodatno besedilo (če le mogoče, v angleščini ali francoščini) vnaprej oddajo v sekretariat seminarja. Dokument bomo med seminarjem razdelili udeležencem.

II. Uvod

Unija se je varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin daljnoročno zavezala že v sedemdesetih letih, kot je razvidno iz sodne prakse Sodišča evropskih skupnosti. Varstvo temeljnih pravic je bilo 1. maja 1999 v Amsterdamsko pogodbo zapisano kot ustanovno načelo , kar je tudi predpogoj za države, ki želijo postati članice EU, ter stalni pogoj za ohranjanje vseh pristojnosti glede odločanja v Svetu (člen 6 in 7 Pogodbe o EU).[1]
Evropska unija mora imeti osrednjo vlogo tudi v boju proti diskriminaciji in mora spodbujati enake možnosti. Razvoj zakonodaje ES, politik in sodne prakse v zadnjih tridesetih letih je pripomogel k zmanjševanju razlik med spoloma in spodbujanju enakosti med spoloma. Pred kratkim je bila z uvedbo člena 13 v Pogodbo o ES v pravni okvir zajeta tudi prepoved diskriminacije zaradi rase, narodnostnega porekla, veroizpovedi ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. Prav s širitvijo EU se je pojavila večja potreba po odločnem ukrepanja na področju boja proti diskriminaciji, predvsem upoštevajoč nove politične razmere v zvezi z manjšinami. Po ratifikaciji Pogodbe o Ustavi bo EU imela večje pristojnosti za ukrepanje na tem področju.

Amsterdamska pogodba je temeljne pravice predstavila v luči nove evropske dimenzije, prav tako pa je evropskim institucijam podelila trdno pravno podlago za razvoj evropskega državljanstva in nadaljnjega razvoja Unije kot območja svobode, varnosti in pravice. Iz političnega in zakonodajnega vidika pogodbo lahko primerjamo s kopernikansko revolucijo, saj bo imela pogodba neposredne posledice za temeljne pravice kot to tudi velja za evropskega zakonodajalca, kadar mora sprejeti obvezne predpise v zvezi s pravico do azila, varovanja podatkov, pravičnega sojenja, socialne vključenosti, dostopa do besedil institucij[2].

Tega cilja ni mogoče doseči, ne da bi jasneje opredelili varstvo temeljnih pravic. Zato je bilo potrebno oblikovati natančneje opredeljene pravice in poenostaviti institucionalni in pravni okvir Unije. Zastavljeno smo dosegli s sprejetjem Evropske listine, ki je bila vključena v Pogodbo za Ustavo EU; ki je sedaj v postopku ratifikacije. Takšna evolucija pomeni bistven napredek v odnosih med:

- *Unijo in državljani (ki lahko sedaj pred sodniki enostavneje uveljavljajo svoje pravice in preverjajo, kako institucije EU spoštujejo in spodbujajo te pravice);*
- *sodstvom in zakonodajo EU (saj so cilji in meje pooblastil in pristojnosti slednje sedaj bolj jasni);*
- *EU in državami članicami (v smislu bolj transparentnega varstva in spodbujanja vsakršne temeljne pravice na nacionalni in evropski ravni);*
- *EU in Svetom Evrope (predvsem v luči pristopa EU k Evropski listini o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin) ter ZN.*

[1] Spremembe je prinesla Amsterdamska pogodba, ki je kodificirala pravno prakso Sodišča evropskih skupnosti vse od pravnih zadev C-29/69 "Stauder" z dne 12. novembra 1969 dalje, zbirka 419 v C-11/70 “Internationale Handelsgesellshaft”, zbirka 1125, C-4/73 "Nold" z dne 14. maja 1974, zbirka 491, C-44/79 "Hauer" zbirka str.3727 in C-5/88 "Wachhauf" z dne 13. julija 1989.

[2] Preprosto povedano, je imel evropski zakonodajalec desetletja težave pri sprejemanju predpisov, s katerimi bi lahko povsem nenamerno kršili temeljne pravice, zato je bila večja pozornost namenjena izogibanju "negativnim učinkom", z osredotočanjem na določen cilj. Sedaj, ko je glavni cilj spodbujanje temeljnih pravic (ali pa vsaj "vključevanje" problematike v zakonodajo), se je zakonodajni postopek bistveno spremenil.

Glede na mnenje Evropskega sveta bo "vključitev Listine temeljnih pravic v Pogodbo o Ustavi za Evropo ter pristop EU k Evropski listini človekovih pravic in temeljnih svoboščin Unijo dejansko zakonsko zavezalo k ustreznem in aktivnem spodbujanju temeljnih pravic na vseh političnih področjih."

Evropski parlament je dejansko že zavezan dolžnostim v okviru sedanjih pogodb, ki za področja zagotavljajo pravno podlago.[1]

III. Vprašanja

Upoštevajoč institucionalno in pravno podlago ter mednarodne dogodke po 11. septembru in 11. marcu lahko seminar Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve pomaga odgovoriti na naslednja štiri vprašanja:

*1/ Kako bolje **zaščititi** temeljne pravice? To zadeva sledeče:*

- *nadzor upoštevanja skupnih načel in temeljnih pravic EU držav članic (člen 8(1) in člen 7 Pogodbe o EU ter v prihodnje člen I-2 Pogodbe o Ustavi)?*

- *krepitev sodelovanja na evropski in nacionalni ravni (Svet Evrope) na takšen način, da bi novi Evropski pravni red lahko postal prepoznaven?*

- *potrebo po tem, da so državljanom na razpolago številni mehanizmi za varstvo pravic (varuhi človekovih pravic na evropski in nacionalni ravni, omogočen dostop do sodnikov Sodišča evropskih skupnosti, nediskriminacija, ...)?*

*2/ Kako temeljne pravice bolje **spodbujati** z bolj ciljno usmerjenimi zakonodajnimi pristojnostmi Unije in Skupnosti?*

*3/ Na kakšen način najbolje **povečati ozaveščenost** prebivalstva in kako ustvariti kulturo temeljnih pravic v EU in zunaj njenih meja?*

*4/ Ali bi po opravljeni oceni vplivov teh treh nalog EU nalog **Evropska agencija za temeljne pravice in boj proti diskriminaciji** lahko pri uresničevanju teh nalog imela pomembno vlogo? Kakšni naj bodo osnovni pogoji in merila za ustrezno opravljanje njenega poslanstva?*

Govornike prosimo, da svoje predstavitve pripravijo glede na navedene točke (vsaj v skladu z eno od navedenih točk) in pri razpravah odgovorijo na spodaj navedena vprašanja.

* * *

[1] Čeprav je treba spomniti na sklepni predlog Sodišča 2/94 (sprejetega pred začetkom veljavnosti Amsterdamske pogodbe) glede tega, da nobena določba v PES, institucijam Skupnosti načeloma ne podeljuje pristojnosti, da sprejemajo predpise s področja človekovih pravic,"
a) Takšno pojasnilo lahko razumemo v tem smislu, da lahko takšna pristojnost obstaja, če obstaja določena pravna podlaga (npr. za področja azilne politike, transparentnosti, diskriminacije, varstva podatkov...) in sicer lahko v takšnih primerih Unija sama določi svoje okvirne predpise.
b) Vendar pa takšen sklepni predlog Uniji ne preprečuje sprejemanja zakonodaje, ki upošteva "človekove pravice".

Ponedeljek, 25. april 2005 od 15.00 do 18.30

15.00 do 15.05 Seminar bo otvoril predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve **Jean-Marie CAVADA**

15.05 do 15.10 Uvodne besede **g**. **Ottaviana DEL TURCA** predsednika Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve

Zasedanje I
Varstvo človekovih pravic na nacionalni in evropski ravni: manjšine in boj proti diskriminaciji

Predvsem kar zadeva boj proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnostne pripadnosti, veroizpovedi ali prepričanja, invalidnosti, starosti in spolne usmerjenosti se EU ponaša z najbolj naprednim pravnim okvirjem na svetu. Vendar pa države članice določbe pravnega okvirja še niso v celoti prenesle v nacionalno zakonodajo. V ta namen so potrebni dodatni ukrepi, ki bodo prebivalstvu omogočali seznanjanje z njihovimi pravicami in uveljavljanje pravic do varstva pred diskriminacijo.

Vseeno pa v Skupnosti pojem manjšine še vedno ni opredeljen oziroma ni opredeljeno, koga se lahko obravnava kot pripadnika manjšine; to področje še zdaleč ni usklajeno ne na ravni Združenih narodov ne na ravni Sveta Evrope[1] *Na splošno se problematiki manjšin v Uniji ni posvečalo dovolj pozornosti, sedaj pa je to potrebno predvsem zaradi večje učinkovitosti ukrepanja javnih služb na tem področju.*

Vključevanje področij, kot so enakost in nediskriminacija v politike EU, zahteva celovit pristop. Cilj je, omogočiti državam članicam, da v povezavi z rastočo raznolikostjo družb glede narodnostnega porekla, starosti, invalidnosti ali spolne usmerjenostji ustrezno in učinkovito ukrepajo. Evropska komisija mora imeti pri oblikovanju splošnih politik osrednjo vlogo, mora pa tudi sodelovati pri spremljanju in spodbujanju prevzema zakonodaje proti diskriminaciji. K temu lahko prispeva tudi v prihodnosti ustanovljena Agencija za temeljne pravice, predvsem s spodbujanjem poenostavljenega zbiranja podatkov, izmenjave dobre prakse in povezanosti s civilno družbo.

V razpravah naj bi obravnavali sledeča vprašanja:

1. Evropski ukrepi boja proti diskriminaciji

Kako se spoprijeti z diskriminacijo na podlagi rase, narodnostnega porekla, spolne usmerjenosti, veroizpovedi in starosti? Kakšno je stanje v romskih skupnostih z novimi priseljenci in že naseljenimi priseljenci, priseljenskimi narodnostnimi manjšinami, različnimi

[1] Glede na Okvirno konvencijo Sveta Evrope o zaščiti narodnostnih manjšin morajo države članice same opredeliti pojem manjšina (v Okvirni konvenciji je to priznana pravica, zaradi česar nekatere države priznavajo romske skupnosti kot narodnostne manjšine, medtem ko jih druge države ne.)

etničnimi ali narodnostnimi manjšinami, ki živijo na ozemlju Skupnosti? Kateri ukrepi so potrebni za zagotavljanje popolnega izvajanja in krepitve protidiskriminacijske zakonodaje ES? Ali so potrebni dodatni ukrepi za dopolnitev sedanjega pravnega okvirja? Kako "vključiti" razmišljanja o nediskriminaciji in enakosti na vsa pomembna politična področja EU? Katere zakonodajne ukrepe bi bilo treba še sprejeti preden začne veljati Pogodba o Ustavi? Katere finančne ukrepe bi se lahko predlagalo? Ali je možno boljše usklajevanje strukturnih skladov, kohezijskega in evropskega socialnega sklada ter pobude Skupnosti EQUAL, da bodo sredstva iz skladov dostopna skupinam, ki so pomoči potrebne?

15.10 do 15.55 Predstavitve:

- komisar za zaposlovanje, socialne zadeve in enake možnosti **g. Vladimír ŠPIDLA**

- predsednik posvetovalnega odbora Okvirne konvencije o varstvu narodnih manjšin pri Svetu Evrope, nekdanji predsednik Delovne skupine za manjšine pri OZN **g. Asbjorn EIDE**

- direktorica Evropskega centra za spremljanje rasizma in ksenofobije (EUMC) **ga. Beate WINKLER**

15.55 do 16.10 *Izmenjava mnenj*

2. Izkušnje nekaterih držav članic na nacionalni ravni: ozaveščanje prebivalstva, zbiranje podatkov, nadzor, izmenjava izkušenj in dobrih praks

Kako najti pravo razmerje med vključevanjem in spodbujanjem raznolikosti? Zaradi česa prihaja do nezadovoljivega odziva držav članic na ukrepe, ki jih določa člen 13 PES? Kaj vse lahko nacionalne oblasti, pristojni organi za spodbujanje enakosti, organizacije civilne družbe in socialni partnerji storijo za spodbujanje nediskriminacije in raznolikosti? Katere predloge izvedbenih ukrepov in mehanizmov za povratne informacije se lahko uvede? Ali je zbiranje podatkov pomemben inštrument za oblikovanje učinkovitih politik za spodbujanje enakosti in boj proti diskriminaciji? Ali naj EU okrepi soodelovanje med nacionalnimi oblastmi in drugimi interesnimi skupinami? Kakšno vlogo imajo regionalne oblasti na tem področju? Ali je načelo subsidiarnosti najboljši način za vključevanje manjšin v proces odločanja? Ali je samoodločanje najboljši način za reševanje vprašanj, ki jih odpirajo manjšinske skupnosti?

16.10 do16.40 Predstavitve:

- predsednik francoskega posvetovalnega odbora o človekovih pravicah **g. Joël THORAVAL**

- generalna direktorica, Urad vlade republike Slovaške **ga. Jana KVIECINSKA**

- član belgijske kontaktne točke za spremljanje rasizma in ksenofobije **g. Wouter NACHTERGAELE**

16.40 do 17.10 Izmenjava mnenj

3. Pogledi civilne družbe o uresničevanju protidiskriminativnih politik

Kako lahko nacionalne in regionalne oblasti, pristojni organi za spodbujanje enakosti in organizacije civilne družbe svoja prizadevanja bolje uskladijo s socialnimi partnerji? Kakšna bo vloga Agencije za temeljne pravice? Ali je strategija boja proti diskriminaciji s pomočjo zagotavljanja sredstev iz strukturnih skladov, kohezijskega sklada in, evropskega socialnega sklada ter pobude Skupnosti EQUAL učinkovita? Ali ne bi bilo nevladnim organizacijam, ki zastopajo interese vseh, ki jih pokriva člen 13 PES, lažje, da bi le-te koristile sredstva iz skladov?

17.10 do 17.50 Predstavitve:

- predsedujoči Strokovni skupini o Romih v okviru Sveta Evrope, predsednik posvetovalnega odbora o projektu etničnih odnosov (PER) **g. Andrzej MIRGA**

- predsednica Platforme evropskih socialnih nevladnih organizacij **ga. Anne-Sophie PARENT**

- direktor Inštituta za odprto družbo v Bruslju **g. Andre WILKENS**

- izvoljena sekretarka Evropskega združenja sindikatov **ga. Catelene PASSCHIER**

17.50 do 18.25 Izmenjava mnenj

18.25 do 18.30 Ugotovitve poročevalca
član Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve **g. Claude MORAES**

Torek 26. aprila 2005 od 9.00 do 12.30

Zasedanje II
Temeljne pravice in izzivi varnosti
Prednostne naloge v procesu odločanja EU pred ratifikacijo Ustave

09.00 Seminar bo otvoril predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve **g. Jean-Marie CAVADA**.

09.05 Uvodne besede predsednika Odbora za ustavne zadeve **g. Joa LEINENA** in predsednice Pododbora za človekove pravice **ge. Hélène FLAUTRE**

09.15 podpredsednik Evropske komisije **g**. **Franco FRATTINI**

1. **Temeljne pravice in izzivi varnosti: kako ubrati srednjo pot?**

Evropska unija je del mednarodnega pravnega reda in naj bi v celoti upoštevala dosežke ZN in Sveta Evrope na področju varstva in spodbujanja človekovih pravic. Predvsem je treba zagotoviti izmenjavo informacij in podatkov ter sodelovanje med Svetom Evrope in v prihodnosti ustanovljeno Agencijo za temeljne pravice. Najpomembnejše pa je, da se izdela model sodelovanja in vzpostavi institucionalno povezavo med Svetom Evrope in ZN.

Splošni okvir politike človekovih pravic se je po 11. septembru spremenil. Glede na razmere sedanji pravni okvir ne bo zadostoval, da se po celi Evropi na področju varstva temeljnih pravic zagotavlja pravno varnost in skladnost, predvsem pa ne zadostuje za sodelovanje Sveta Evrope in organov ZN.

Kaj se lahko naučimo iz preteklih izkušenj in proti-terorističnih ukrepov na mednarodni, evropski in nacionalni ravni? Kako najti pravo razmerje med varnostnimi zahtevami na eni strani ter varstvom temeljnih pravic na drugi oziroma kako ubrati srednjo pot? Kakšno vlogo ima v povezavi s tem Agencija EU?

9.25 do 10.05 Predstavitve:

- visoki komisar za človekove pravice pri Svetu Evrope **g. Alvaro GIL ROBLES**

- predstavnik organizacije Amnesty international **g. Dick OOSTING**

- predstavnik mednarodnega združenja za človekove pravice (FIDH) **g. Antoine MADELIN**

- urednik biltena Statewatch **g. Tony BUNYAN**

10.05 – 10.30 Izmenjava mnenj

2. Varstvo temeljnih pravic: kako do dialoga med evropskimi sodniki in sodniki držav članic?

Vključitev Listine temeljnih pravic v Pogodbo o Ustavi ter prihodnji pristop EU k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (ECHR) prinašata temeljne institucionalne in ustavne spremembe in bistveno prispevata h krepitvi obveznosti za zagotavljanje ustreznega aktivnega spodbujanja temeljnih pravic na vseh političnih področjih EU.

Na podlagi veljavnih pogodb Skupnost in Unija sprejemata zakone s področij, ki zadevajo tako evropska kot nacionalna sodišča (primer evropski nalog za prijetje, ki so ga preučila ustavna sodišča več držav članic, je eden izmed nedavnih primerov). Smiselno bi torej bilo, da v času pred uveljavitvjo Pogodbe o Ustavi spodbudimo dialog med nacionalnimi in evropskimi sodišči ter med sodišči in zakonodajalci, da bi se na ta način v največji možni meri izognili nasprotujočim interpretacijam. Prav tako bi bilo treba spodbuditi postopni razvoj skupne sodne kulture na področju varstva temeljnih pravic.
Evropski parlament meni, da bi tovrstni razvoj lahko spodbudil okrepljen dialog med ustavnimi sodišči na eni strani in odpravljanje obstoječih omejitev na področju sodnih interpretacij Sodišča v Luksemburgu glede politik v skladu z dočili območja svobode, varnosti in pravice (člen 35 PEU in člen 68 PES.).

Kaj o tej novi perspektivi, o prednostih in potencialnem neskladju dveh evropskih pravnih sistemov menijo glavni igralci, Evropska vrhovna sodišča? Ali lahko glede na potek razvoja evropski državljani pričakujejo boljše varstvo njihovih pravic? Kako najti pravo razmerje med varnostnimi zahtevami in temeljnimi pravicami oziroma kako ubrati srednjo pot?

10.30 do 11.10 Predstavitve:

- predsednik Sodišča evropskih skupnosti **g. Vassilios SKOURIS**

- predsednik Evropskega sodišča za človekove pravice **g. Luzius WILDHABER**

- predsednik vrhovnega sodišča (Court of Cassation, Francija), predsednik mreže predsednikov vrhovnih sodišč v Evropski uniji **g**. **Guy CANIVET**

- nekdanji predsednik italijanskega Ustavnega sodišča **g**. **Valerio ONIDA**

11.10 do 11.40. Izmenjava mnenj

*
* *

Zaključno zasedanje:
Naloge in dolžnosti evropskega zakonodajalca

Zaradi novega okvirja je treba k spodbujanju temeljnih pravic pristopiti strukturirano, pri čemer vseeno velja, da je predhodno potrebno jasno opredeliti politično voljo. Nalogo bo najverjetneje prevzela Komisija v okviru skupine komisarjev, ki so pristojni za področje temeljnih pravic, boj proti diskriminaciji ter enake možnosti, predsedoval pa ji bo predsednik Komisije Barroso. Vendar pa je izjemno pomembno, da tudi Evropski svet in Parlament pripravita smernice za to področje. Agencija bo le en del novega evropskega mehanizma za temeljne pravice v Evropi. Čemu se je vsak posamezen organ pripravljen zavezati?

11.40 predsednik Evropskega parlamenta **g. Josep BORRELL FONTELLES**

11.55 predsedujoči Svetu za splošne zadeve **g**. **Jean ASSELBORN** (potrebna potrditev)

12.10 predsednik Evropske komisije **g**. **José Manuel BARROSO**

Ugotovitve poročevalke članice Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve **ge**. **Kinge GÁL**

Reference

- *Internetna stran seminarja* (http://www.europarl.eu.int/comparl/libe/elsj/events/hearings/20050425/default_en.htm)
-
- *Poročilo ge. Kinga Gál o spodbujanju in varstvu temeljnih pravic: vloga nacionalnih in evropskih institucij, vključno z Agencijo za temeljne pravice* (http://www.europarl.ep.ec/meetdocs/2004_2009/documents/PR/558/558630/558630en.pdf)

- *Osnutek poročila g. Clauda Moraesa o zaščiti manjšin in protiskriminativnih ukrepih v razširjeni Evropi* (http://www.europarl.eu.int/meetdocs/2004_2009/documents/PR/558/558192/558192en.pdf)

- *Pogodba o Ustavi* (http://europa.eu.int/constitution/index_en.htm)

- *Posvetovanje Evropske komisije glede ustanovitve Agencije za temeljne pravice (COM (2004) 693 končno)* http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/news/consulting_public/fundamental_rights_agency/index_en.htm

- *Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost* (http://www.europa.eu.int/comm/employment_social/fundamental_rights/pdf/legisln/2000_43_en.pdf)

- *Direktva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu* (http://www.europa.eu.int/comm/employment_social/fundamental_rights/pdf/legisln/2000_78_en.pdf)

- *Zelena knjiga o enakosti in nediskriminaciji v razširjeni Evropi* (http://www.europa.eu.int/comm/employment_social/fundamental_rights/policy/aneval/green_en.htm)

PRILOGE

Sekretariat seminarja	Telefon	Naslov	naslov e-pošte
Emilio DE CAPITANI **Vodja oddelka**	**32.2.284.35.08**	**Evropski parlament** **Rue Belliard 89** **RMA 1J 032** **1047 Bruselj**	**ip-libe@europarl.eu.int**
Antoine CAHEN **Referent**	**32.2.284.06.60**	**Evropski parlament** **Rue Belliard 89** **RMA 1J 014** **1047 Bruselj**	
Martina SUDOVA **Referentka**	**32.2.2843.14.76**	**Evropski parlament** **Rue Belliard 89** **RMA 1J 040** **1047 Bruselj**	
Ryszard DE GROOT **Pomočnik**	**32.2.284.07.95**	**Evropski parlament** **Rue Belliard 89** **RMA 01J036** **1047 Bruselj**	
Béatrice OLLIER **Tajnica**	**32.2.284.25.81**	**Evropski parlament** **Rue Belliard 89** **RMA 01J006** **1047 Bruselj**	

Pomembno obvestilo za vse, ki se želijo udeležiti seminarja

Seminar je odprt za javnost. Iz varnostnih razlogov morajo udeleženci, ki nimajo izkaznice Evropskega parlamenta, predhodno zaprositi za izkaznico. Vsi, ki želijo dobiti izkaznico naj se najkasneje do 20. aprila 2005 obrnejo na sekretariat seminarja.